

fæsterne, og der er altsaa al god Grund til, naar Bestemmelsen indskrænkes til denne Slags Arvefæstere, at forøge Bidraget fra $\frac{1}{32}$ til $\frac{1}{16}$. — Forslaget under Nr. 8 kan jeg, som allerede bemærket, ikke slutte mig til. Den første Krigsstatlov under den forrige Krig gik ud paa, at Fæsterne kun skulde svare een Trebiedeel og Eierne to Trebiedelev af Skatten. Da den anden Krigsstatslov blev forhandlet, blev der indvendt Afkilligt derimod, og af Hensyn hertil forandrede man Forholdet til Gunst for Eierne, saaledes at Brugerne skulde svare to Femtedele og Eierne tre Femtedele. Det vilde være forunderligt, om man nu vilde vedtage et andet Forhold, og det Hensyn, man anfører for en saadan Forandring, at der ikke skeer noget Afdrag i Renter, kan paa ingen Maade tillægges en større Betydning med Hensyn til disse Eiere, end man tillægger det med Hensyn til alle Andre. Er det i det Hele rigtigt, at der ikke gjøres et saadant Afdrag, saa er det ogsaa rigtigt for disse Vedkommende. — Endringsforslaget under Nr. 11 har jeg med et andet Medlem af Udvalget stillet, forbi det er min Overbeviisning, at de allerfleste af vore Kjøbstæder, der ere smaa og leve i meget ringe Aaar, ikke have den Skatteevne pr. Individ, som Tilfældet er paa Landet. Om ogsaa det Forslag, der her er stillet, vedtages, bliver dog Bidraget pr. Individ større i Kjøbstæderne end paa Landet, og naar dette viser sig, vilde jeg ansee det for urigtigt, om den Sum, der er opført i Lovforslaget, blev bibeholdt, hvorved Forskjellen mellem Kjøbstad og Land vilde blive endnu større for hvert Indvids Vedkommende. Uagtet de Reformer, der ere flete i de sidste Aar, ere gaaede i en friere Retning og i det Hele have været velgjørende, saa have de dog tildeels haft til Følge, at mange Kjøbstæder, idetmindste de fleste af de mindre, have lidt et Skaar i deres Velstand; man hører rundt omkring, at Eiendommenes Værdi i disse Kjøbstæder synker. Jeg troer derfor, at man ikke bør lægge stort Mere paa deres Indvaanere pr. Individ end paa Landet, og Bidraget vil dog blive noget høiere der, selv om Forslaget vedtages.

Indenrigsministeren: Med Hensyn til Forslaget under Nr. 1 skal jeg kun bemærke,

at det ærede Thing let vil see, at jeg i Konsekvens med, hvad jeg tidligere udtalte, og hvad jeg allerede ved Lovforslagets Forelæggelse antydede, at der nemlig ved dets Udarbejdelse var tænkt en større Byrde lagt paa Hartkornet derved, at der skulde gives en mindre Erstatning for de extraordinaert udredeede Distriktsheste, ikke kan finde Anledning til at tilraade at nedsette den Forhøielse, her er foreslaet. Med Hensyn til Forslaget under Nr. 2, skal jeg aldeles henholde mig til, hvad der er anført af den ærede Ordfører og fraraade dets Vedtagelse. Det forekommer mig virkelig, at Lovudkastets Bestemmelse i saa Henseende er i fuldkommen Konsekvens ikke blot med, hvad der er vedtaget i de tidligere Krigsstatslove, men ogsaa med hvad det høitærede Thing ved tidligere Afstemninger i denne Session har vedtaget med Hensyn til en Moderation for de mindre Indtægter. — Hvad Endringsforslaget under Nr. 4 angaaer, da kan jeg for mit Vedkommende ikke finde Noget derimod at erindre. Der tilsigtes derved at indskrænke den heromhændede Ret til de Arvefæstere, der ikke have Ret til at sælge eller pantsætte, og jeg har ved nærmere Overveielse ikke kunnet Andet end finde dette rigtigt, thi for de Arvefæsternes Vedkommende, der have Ret til at sælge og pantsætte, er Bestemmelsen i Grunden kun en Reminiscens af den tidligere Prioritetsbestatning, som egentlig ikke burde været indsat i Lovudkastet. Sagen stiller sig ganske vist anderledes, naar denne Likvidationsret indskrænkes til Arvefæstere uden Ret til at sælge og pantsætte, der, saavidt jeg har kunnet opfatte de tidligere Krigsstatlove, i Grunden der stilles i Klasse med Livsfæstere. En tidligere Krigsstatlov siger nemlig, at, forsaavidt Jorden er overdragen i Arvefæste paa en saadan Maade, at Arvefæstere maa ansees som Eier, saa er han berettiget til i sin Arvefæsteafgift at likvidere en Ottendebeel, men iøvrigt har han at udrede den hele paa Eiendommen faldende Krigsstat. Er Jorden derimod paa anden Maade af Eieren overdragen Andre til Brug, da udreder Brugeren kun en Trebiedeel af Krigsstaten. Deri synes at ligge, at man har tænkt sig Arvefæstere uden Ret til at sælge eller pantsætte satte i Klasse med Livsfæstere. Det var egentlig ogsaa min